

Raportarea DAC6: primele rapoarte, primele concluzii | Ce ar trebui sa ia în calcul companiile în continuare?



La 31 ianuarie, termenul de raportare a aranjamentelor transfrontaliere derulate în perioada 1 iulie - 31 decembrie 2020 realizate cu scopul de a obține un avantaj fiscal a expirat. De asemenea, 28 februarie a fost termenul final pentru raportarea aranjamentelor ”istorice”, din perioada 25 iunie 2018 - 30 iunie 2020. Potrivit unei comunicari a Camerei Consultanților Fiscali, Fiscul a primit doar 400 de raportari ale tranzacțiilor transfrontaliere pâna la finele lui martie. Aparent este un numar mic, însa, momentan, nu sunt disponibile informații suficiente astfel încât sa putem compara cu ce s-a raportat în alte state europene. De asemenea, acest numar nu foarte mare ar putea ajuta autoritățile fiscale la stabilirea unei strategii de control orientata catre companiile care au avut tranzacții raportabile.

Contribuabilii trebuie sa țina cont ca, pentru acele aranjamente realizate dupa 1 ianuarie 2021, se aplica regula generala a celor 30 de zile și ca, în cazul României, amenzile pentru neraportare sau raportarea cu întârziere pot ajunge la 100.000 de lei, adica la cel mai mare nivel din legislația fiscală (exista ceva similar doar pentru neprezentarea Raportarii pentru fiecare țara în parte – CbCR/DAC4). În plus, deși obligația de raportare revine în primul rând intermediarilor (consultanți, contabili, avocați), sunt și state membre, cum este cazul României, unde intermediarii raporteaza doar cu acordul contribuabilului relevant. În lipsa acestui acord, obligația de raportare îi revine automat contribuabilului. Deși poate parea simplu, se pare ca nu este chiar așa, având în vedere numarul dosarelor depuse.

La ce sa fie atente companiile și ce acțiuni sa întreprinda?

Momentul raportarii. Este important pentru companii sa nu omita un detaliu important - momentul de la care încep sa curga cele 30 de zile, și anume de la primul pas în implementare. Altfel, este posibil ca, la momentul semnării documentelor de implementare a tranzacției, termenul sa fie deja expirat. Prin urmare, departamentul financiar trebuie sa fie extrem de agil și vigilant, ca sa identifice aceste tranzacții înca din stadiile incipiente, pentru a putea îndeplini obligațiile de raportare la timp. Pe de alta parte, însa, companiile pot avea tranzacții raportabile care, în final, nu se implementeaza. Totuși, daca decizia de a nu implementa se ia dupa trecerea celor 30 de zile, obligația de raportare ramâne.

Sa nu plece de la premisa ca nu au nimic de raportat. Am observat în practica faptul ca multe companii nu

primesc instrucțiuni clare din partea grupului referitoare la ce au de raportat. Sau situația în care li se transmite ca nu au nimic de raportat. Înșă, la nivel de grup, nu se cunoaște lista de tranzacții derulate de societățile din România în extenso (analiza vizează de cele mai multe ori tranzacții materiale).

La nivel de grup pot exista, de asemenea, anumite contracte la care este parte și România (de ex. contracte de cash pooling), pe care compania din România nu le-a raportat, dar le raportează entități afiliate din alte țări. În astfel de situații, companiile nu trebuie să fie pasive, ci e important să verifice analiza făcută de entitatea din grup care a realizat raportarea – analiza poate fi relevantă și pentru România. De asemenea, DAC6 ne cere să declaram orice alte entități afectate de tranzacția raportabilă, prin urmare, este posibil ca societatea din România să fi fost menționată de o altă entitate care a făcut raportarea. Având în vedere că informațiile raportate în baza DAC6 vor fi disponibile autorităților fiscale la nivel european, Fiscul din România poate afla pe această cale de tranzacțiile raportate de entitățile afiliate și poate veni la firma locală cu întrebări. Astfel, trebuie urmărită orice tranzacție raportată la nivelul altor societăți din grup și în ce măsură aceasta poate avea un impact asupra activităților societății din România.

Analiza în detaliu a informațiilor. Indiferent de ce acțiuni de analiză și selectare a tranzacțiilor în vederea raportării s-au întreprins la nivel de grup, este nevoie ca firmele din România să preia informația și să o detalieze. Pentru că mai mult ca sigur, grupul s-a concentrat pe tranzacțiile mari de care avea cunoștința și nu a stabilit o listă detaliată a tranzacțiilor. În plus, firmele locale parte a unui grup multinațional trebuie să verifice toate documentele justificative pentru a putea decela dacă concluzia trasă de grup, „nu aveți nimic de raportat”, este cea corectă. Firmele mai trebuie să fie atente și să solicite grupului toate documentele de care au nevoie pentru un dosar complet în România. Firmele locale sunt cele care vor trebui să justifice acțiunile întreprinse în fața autorităților fiscale din România.

Nu în ultimul rând, amintim companiilor să aibă în vedere cazurile în care DAC6, așa cum a fost transpusă în România, poate devia de la textul original al Directivei, precum și interpretările incluse în Ghidul emis de autoritățile fiscale.

Tratamentul tranzacțiilor circulare. Este un exemplu de abatere de la textul Directivei. Potrivit OG 5/2020, semnul distinctiv cu privire la tranzacțiile circulare face trimitere la acțiuni de spălare a banilor, restrângând, astfel, sfera de aplicare față de textul original al directivei.

Pe de altă parte, ghidul DAC6 se referă generic la tranzacții circulare care presupun interpunerea unor entități fără scop comercial sau tranzacții care se compensează/anulează reciproc. Cu alte cuvinte, ghidul lărgăște aria de analiză din perspectiva regulilor anti-abuz în cadrul viitoarelor inspecții fiscale, atragând atenția asupra acelor tranzacții realizate fără un scop economic (care nu sunt destinate să producă avantaje economice, beneficii și profituri) sau acelor tranzacții care nu sunt oneste (au ca scop obținerea avantajului fiscal).

Desigur, este discutabil în ce măsură un Ghid de aplicare poate prevala asupra textului OG 5/2020, dar mă aștept ca tranșarea acestei probleme să fie subsecventa identificării unor tranzacții circulare, potențial efectuate pentru obținerea unor avantaje fiscale. În acest caz, fiscul are și alte instrumente prin care să penalizeze companiile care au implementat aceste tranzacții.